

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

om de er trykkede af Gældsbyrder eller ej, ligesom Lettelsen lige saa fuldt vil falde i Ægne af Landet, hvor Krisen ikke er nær saa stor som i andre Ægne. Derimod vil en Lov om Tilskud til Betaling af Renter hjælpe de Landmænd, som sidder allerdaarligst i det. Jeg vil derfor hævde over for det ærede Medlem og andre, som Gang paa Gang stiller Tilskud til Ejendomsskatternes Nedsættelse og Tilskud til Rentebetaling op imod hinanden som principielt modsatte Ting, at for Staten bliver det det samme, og for Skatteyderne bliver det det samme Offer til Hjælp for Landbruget, men Virkningerne inden for Landbruget bliver helt forskellige.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Oluf Johansen) efterlyste, om der ikke gennem Lovens Administration kunde faas mere Jord frem til Udstykning. Det er mit Indtryk, og jeg ved ogsaa, det er rigtigt, at der efterhaanden er kommet mere Jord frem, end der kom til at begynde med. Saa vidt jeg har kunnet forstaa, har mange Akkordudvalg haft den Opfattelse, at dette Spørgsmaal behøvede man egentlig ikke at tage saa meget Hensyn til, men det er efterhaanden gaaet op for dem, at under Behandlingen af Saneringssager er der en Lejlighed til at skaffe Jord frem til Udstykning til Fordel for dem, som søger Jord, og i mange Tilfælde sikkert ogsaa til Fordel for den Landmand, som derigennem faar saneret sine økonomiske Forhold. Jeg tror altsaa, at der paa dette Omraade er mere Gang i det, end der var til at begynde med.

Jensen-Aale: Den ærede Ordfører for Venstre bebudede, at han ønskede Lovforslaget i Udvalg. Mit Parti har ingen som helst Interesse i, at Sagen gaar i Udvalg, men naar et Parti begærer Udvalgsbehandling, plejer man jo ikke at modsætte sig det, og det agter vi heller ikke at gøre i dette Tilfælde. Jeg vil dog gerne understrege saa stærkt, jeg kan, hvad den højtærede Landbrugsminister gjorde: opmærksom paa, at af Hensyn til Sagens videre Gang og Nytte maa man anmode om en hurtig Udvalgsbehandling. Lad os udnytte den Tid, som kan stilles til Raadighed for os, bedst muligt. Lovforslaget maa være gennemført inden Paaske.

Jeg læste med stor Interesse det Dokument, der er blevet overleveret os af Folketinget, Folketingsudvalgets Betænkning. Jeg havde egentlig haabet — og det gav jeg Udtryk for i min første Tale —, at vi her i Landstinget vilde være blevet skaanet for

de samme Betragtninger, som gjordes gældende i Folketinget; men jeg maa erkende, at jeg er blevet skuffet i saa Henseende. Jeg havde egentlig ikke tænkt mig, at den ærede Ordfører for Venstre vilde fremføre Kravet om, at Staten skulde bære Kurstabet paa Obligationerne. Det var saadan et vældigt godt Forslag, godt fundet paa af det ærede Medlem og hans Parti, at jeg troede, at det ærede Medlem med Begejstring vilde sige: Vi følger selvfølgelig det, som vi fremsatte i Fjor, og som det ogsaa lykkedes at faa gennemført.

Det fremgaar endvidere af Betænkningen, at det er den nuværende Regerings Skyld, at Renten her i Landet er blevet forhøjet. Hvordan kan man dog sige og skrive det, naar ethvert Menneske, der følger med, ved, at det er de to Oppositionspartier, som hindrede det fornuftige Forslag, der i sin Tid var fremsat af det sagkyndige Udvalg, som det ærede Medlems Parti krævede nedsat? Det var de to Oppositionspartier, der plukkede det i Stykker og derved umuliggjorde en virkelig Rentelettelse for det danske Landbrug, der vilde have været ganske anderledes stillet i Dag, hvis det Forslag, som blev fremsat i 1934, var blevet gennemført.

Der er to Ting, som de to ærede Ordførere af Oppositionen er enige om; derfor skal jeg her tage dem under eet. De er meget ivrige for Skattelettelser. Den ærede Ordfører for de Konservative var saa ivrig for Ejendomsskatternes Nedsættelse og saa bange for, at den Støtte, der her er Tale om, ikke vilde betyde ret meget; derimod vilde Ejendomsskatternes Nedsættelse betyde noget ganske andet. Det ærede Medlem maatte saa langt væk, som man næsten kan komme, hvis man vil blive her i Landet, helt op til Thisted Amt, for at finde et Eksempel som Bevis, der passede ham. Næste Gang maa han maaske Nord for Hjørring Amt for at finde et Eksempel; jeg tror ikke, at det fra Thisted Amt kan forslaa som Bevis for, at Ejendomsskatternes Lettelse vil betydeligt forbedre Kaarene for den kriseramte og gældbetyngede Landmand. Den højtærede Landbrugsminister har absolut Ret i, at det kun vil betyde en Forbedring for Prioritetshaverne, naturligvis dem, der har Pant ud over den egentlige Værdi i Øjeblikket; men den gældbetyngede Landmand vil det ikke gavne.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde over for min Bemærkning om, at det lille Landbrug havde været med til at forbedre Vilkaarene for det større, at det havde faaet fuld Valuta derfor